

Romance z krčmy

Věra Martinová

Měl's tenkrát ze mě tak zbytečný strach
z mé lásky a nároků mých
Stačilo mi, jak jsi překročil práh,
vidět tě potkat tvůj smích

A i když šel's k jiné
či neznámo kam,
do jakých míst toužíš - jdi
Stačilo mi, a nebyl to klam,
tvůj plášť visel na naší zdi

A když jsi zmizel, jak letmý host,
šel za něčím vábivým zvlášť,
tak zůstal hřebík a bylo to dost
tam, kde dřív visel tvůj plášť

Mlha a vítr, déšť jim jde vstříc,
tak za dnem šelestí den
A v naší krčmě se nestane víc,
jen hřeb ze zdi vyndali ven

Mlha a vítr a déšť jako zášť,
tak jde proud roků i vod
Stačilo mi, že kde visíval plášť,
zbyl ve zdi ztracený bod

A i když tu stopu, můj poslední svod,
malíř zbarvil, pak za pár chvil,
stačilo, že ten maličký bod
tam ještě do včera byl

A měl jsi ze mě tak zbytečný strach,
z mé lásky a z nároků mých
Stačilo mi jak jsi překročil práh,
vidět tě, potkat tvůj smích

Pak v teplém větru hlavu dát výš,
až nad pláč bubnů tam k tmám
Ty nemůžeš pochopit, ty sotva kdy zvíš,
co z toho všeho já mám